

การประยุกต์ใช้เทคนิคการเรียนรู้เชิงลึกเพื่อวัดระดับความหวานของแตงโม ผ่านสมาร์ทโฟน

Apply of Deep Learning Techniques to Measure the Sweetness Level of Watermelon via Smartphone

ณัฐวดี หงษ์บุญมี^{*} และ ณัฐพงศ์ จันต๊ะวงศ์

Nattavadee Hongboonmee^{*} and Nutthapong Jantawong ภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์และเทค โน โลยีสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Department of Computer Science and Information Technology, Faculty of Science, Naresuan University

Received: April 11, 2020; Revised: June 03, 2020; Accepted: June 03, 2020; Published: June 23, 2020

ABSTRACT – This research proposed the development of automated system for analyzing sweetness and watermelon varieties from photos using deep learning techniques for use on smartphones. To help the public who would like to know the names of varieties and sweetness of watermelons. The main components of the system include: (1) Modeling, classifying varieties and sweetness levels of watermelons with deep learning neural network through the TensorFlow library, using the InceptionV3 and MobileNet algorithms to compare image classification. In which the trainers are able to classify 4 types of images, each type of 100 images, and training our model for 500 rounds. The result shows that the model from the InceptionV3 algorithm has the same accuracy as the model from the MobileNet algorithm. The accuracy is 9 7 . 2 0 % . Therefore considering the model size obtained from learning, it found that MobileNet model size is smaller than InceptionV3, so choose the model from MobileNet to develop the system further. (2) Using the model from MobileNet algorithm to develop application on smartphones, which developed by Android Studio program. Results of the user satisfaction test, found that the average satisfaction is 4 . 3 4, standard deviation 0 . 6 2, it at good level. In conclusion, this application is effective and can use in real life.

KEYWORDS: Watermelon Sweetness, Image Classification, Deep Learning, Convolution Neural-Network, Smartphone

บทคัดย่อ -- งานวิจัยนี้นำเสนอการพัฒนาระบบอัตโนมัติสำหรับวิเคราะห์ความหวานและพันธุ์แตงโมด้วยภาพถ่ายโดย ประยุกต์ใช้เทคนิคการเรียนรู้เชิงลึกสำหรับใช้งานบนสมาร์ทโฟนเพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับบุคคลทั่วไปที่ต้องการ ทราบชื่อพันธุ์และความหวานแตงโม ส่วนประกอบหลักของระบบประกอบด้วย (1) การสร้างโมเดลจำแนกพันธุ์และระดับ ความหวานของแตงโมด้วยโครงข่ายประสาทเทียมการเรียนรู้เชิงลึกผ่านไลบรารี TensorFlow โดยนำอัลกอริทึม InceptionV3 และ MobileNet มาทำการทดลองเปรียบเทียบการจำแนกภาพ ซึ่งฝึกสอนให้สามารถจำแนกภาพจำนวน 4 ประเภท ประเภทละ 100 ภาพ ฝึกสอนจำนวน 500 รอบ ผลการทดลองพบว่าโมเดลจากอัลกอริทึม InceptionV3 มีค่าความ

^{*}Corresponding Author: nattavadeeho@nu.ac.th

ถูกต้องที่เท่ากับโมเดลจากอัลกอริทึม MobileNet ค่าความถูกต้องเท่ากับ 97.20% แต่จากการพิจารณาขนาดของโมเดลที่ใด้ จากการเรียนรู้ พบว่า MobileNet มีขนาดของโมเดลเล็กกว่า InceptionV3 ดังนั้นจึงเลือกโมเดลจาก MobileNet ไปพัฒนา ระบบต่อไป (2) การนำโมเดลจากอัลกอริทึม MobileNet ไปพัฒนาเป็นแอปพลิเคชันบนสมาร์ทโฟน ดำเนินการพัฒนาด้วย โปรแกรม Android Studio ผลการทดสอบความพึงพอใจการใช้แอปพลิเคชันจากผู้ใช้พบว่าความพึงพอใจเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 อยู่ในเกณฑ์ระดับดี สามารถสรุปได้ว่าแอปพลิเคชันนี้มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้งานจริง ได้

คำสำคัญ: ความหวานแตงโม, การจำแนกหมวดหมู่ภาพ, การเรียนรู้เชิงลึก, โครงข่ายประสาทเทียมแบบคอนโวลูชัน, สมาร์ทโฟน

1. บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วย ผลไม้นานาชนิด แตงโมเป็นผลไม้ชนิดหนึ่งที่นิยมเพาะปลูกและ สามารถให้ผลผลิตได้ตลอดทั้งปีทำให้แตงโมสามารถ รับประทานได้ทุกฤดูกาล [1] แต่การตรวจสอบคุณภาพรสชาติ แตงโมให้ได้มาตรฐานเป็นเรื่องยากสำหรับผู้ที่ไม่มีความ เชี่ยวชาญ เนื่องจากในอดีตและปัจจุบันยังใช้วิธีการตรวจสอบ ความหวานของแตงโมจากประสบการณ์หรือวิธีการทดสอบ ปฏิกิริยาทางเคมีในห้องปฏิบัติการซึ่งต้องใช้เวลาในการ ประมวลผลนาน จึงทำให้ผู้บริโภคมักมีปัญหาเมื่อแตงโมที่ซื้อมา มีคุณภาพรสชาติด้อยกว่าที่ควรอันเนื่องมาจากการผสมแตงโม หวานปะปนมากับแตงโมไม่หวาน ซึ่งสิ่งที่บ่งชี้ถึงคุณภาพความ หวานแตงโมได้แก่ ลักษณะผล สี น้ำหนัก ความแก่ของแตงโม นอกจากนี้การตรวจสอบคุณภาพของแตงโมในด้านความหวาน นั้นยังสามารถใช้การเคาะที่แตงโมได้ วิธีนี้ต้องอาศัยผู้ที่มี ประสบการณ์และผู้ที่มีความชำนาญเท่านั้นจึงจะสามารถ แยกแยะความหวานได้

จากปัญหาข้างต้นจึงเกิดแนวคิดในการวัดระดับความ หวานของแตงโมโดยประยุกต์ใช้เทคนิกการเรียนรู้เชิงลึกด้วย การถ่ายภาพจากกล้องสมาร์ทโฟน วัตถุประสงค์ของงานวิจัยคือ (1) เพื่อสร้างโมเคลจำแนกพันธุ์และระดับความหวานของ แตงโมโดยประยุกต์ใช้เทคนิคการเรียนรู้เชิงลึก (2) เพื่อพัฒนา แอปพลิเคชันแสคงชื่อพันธุ์และระดับความหวานของแตงโม ด้วยการถ่ายภาพผ่านกล้องสมาร์ทโฟน แอปพลิเคชันที่พัฒนาจะ ช่วยเพิ่มความสะดวกรวดเร็วในการวัดความความหวานของ
แตงโมและช่วยให้ผู้ที่ไม่มีความเชี่ยวชาญสามารถแยกแยะความ
หวานของแตงโมได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางที่จะ
ช่วยพัฒนาเทคโนโลยีด้านการตรวจสอบความหวานของผลไม้
ช่วยลดต้นทุนการผลิตเครื่องตรวจสอบคุณภาพของผลไม้ได้

2. ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แตงโม

งานวิจัยนี้เลือกศึกษาแตงโมพันธุ์ที่นิยมบริโภคในปัจจุบัน 2 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์กินรีและพันธุ์ตอปิโด

พันธุ์กินรี [2] เป็นพันธุ์มาตรฐานที่นิยมปลูกในประเทศ ไทย การเลือกซื้อแดงโมพันธุ์กินรีที่ควรเลือกคือลูกที่มีผิวเรียบ แตงโมสีเขียวสดแสดงว่ายังไม่แก่จัด ถ้ามีฝ้าขาวนวลขึ้นแสดงว่า แก่จัดหรือถ้าขั้วแตงโมงอลงแสดงว่าแก่จัดเช่นกัน

รูปที่ 1. แสคงแตงโมพันธุ์กินรี

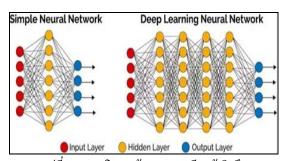
พันธุ์ตอปี โค [2] เป็นพันธุ์ที่เนื้อเนียนแน่น เปลือกบาง ละเอียครสษาติคี ลักษณะผลยาวรีทรงคล้ายหมอน เปลือกบางผิว สีเขียวเข้มสลับลายสีชัคเจนเนื้อสีแดงหวานกรอบ

รูปที่ 2. แสคงแตงโมพันธุ์ตอปิโค

2.2 การเรียนรู้เชิงลึก

การเรียนรู้เชิงลึก (Deep Learning) [3] คือชุคคำสั่งที่สร้างขึ้นมา เพื่อการเรียนรู้ของเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยชุดคำสั่งนี้จะทำให้ เครื่องสามารถประมวลผลข้อมูลจำนวนมากที่พยายามเรียนรู้ วิธีการแทนข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ หลักการของการเรียนรู้ เชิงลึกเป็นโครงข่ายประสาทเทียม (Artificial Neural Network: ANN) ที่เป็นโหนดหลายๆ ชั้นและใช้การประมวลผลแบบ ขนานทำให้สามารถประมวลผลได้ครั้งละจำนวนมากช่วยให้ การเรียนรู้ของเครื่องสามารถให้ผลลัพธ์ในการตัดสินใจและ กาดการณ์ได้ดีมากยิ่งขึ้น

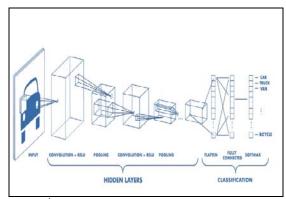

รูปที่ 3. แสดงโครงสร้างของการเรียนรู้เชิงลึก

2.3 โครงข่ายประสาทเทียมแบบคอนโวลูชัน

โครงข่ายประสาทเทียมแบบคอนโวลูชัน (Convolution Neural Networks: CNN) [4] เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้ของเครื่อง (Machine Learning) ที่จำลองรูปแบบประเภทโครงข่ายประสาท เทียมให้เป็นรูปแบบการเรียนรู้เชิงลึก (Deep Learning) ที่เป็น ลักษณะโครงข่ายประสาทเทียมเชิงลึก (Deep Learning Neural Network) โคยมีกระบวนการสกัดคุณลักษณะของภาพโคยใช้ Convolutional Layer ผ่านทางฟิลเตอร์ในแต่ละ Convolutional Layer ผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องกำหนดรูปแบบในการสอนให้กับ โมเคลเพียงแค่ทำการเตรียมข้อมูลภาพตัวอย่างที่ต้องการใช้งาน เอาไว้แล้วนำภาพเหล่านั้นป้อนเข้ากระบวนการ CNN จะทำ

เรียนรู้ โดยอัต โนมัติและหากผู้ใช้ต้องการที่จะทำนายรูปภาพก็ เพียงแค่ป้อนรูปภาพที่ต้องการทำนายเข้าไป CNN จะทำการ เรียนรู้เพื่อเปรียบเทียบรูปภาพที่ต้องการทำนายกับข้อมูลรูปภาพ ที่มีอยู่เพื่อแสดงผลลัพธ์ออกมา

รูปที่ 4. แสคงโครงสร้างของโครงข่ายประสาทเทียม แบบคอนโวลูชัน

โดยทั่วไป CNN ประกอบด้วยส่วนประกอบแยกเป็นชั้น (Layer) ดังนี้ (รูปที่ 4)

- 1. Input Layer สำหรับอ่าน Input Image เข้ามาในโครงข่าย ประสาทเทียม
- 2. Convolutional Layer ถูกออกแบบเพื่อสกัด Features จาก การ คำเนินการในระดับพิกเซลออกจาก Input Image ผลลัพธ์ ของ ชั้นคอนโวลูชันคือ Convolution Feature Map
- 3. ReLU (Rectified Linear Unit) คือชั้นของ Non-linear Activation Function
- 4. Pooling Layer มีจุดประสงค์ในการ Subsample Rectified Feature Map เพื่อลดมิติเชิงพื้นที่และสร้าง Feature Representation ขนาดเล็ก
- 5. Softmax Layer คือ Layer สุดท้ายของโครงข่าย เพื่อให้ Output ออกมาเป็น Multiclass Logistic Classifier
- 6. Output Layer คือชั้นของการนำเสนอผลลัพธ์ของการ Classification ที่ได้มาจากชั้น Softmax Layer ก่อนหน้า

2.4 MobileNet

MobileNet [5] เป็น โครงข่ายประสาทเทียมแบบคอน โวลูชัน รูปแบบหนึ่งที่ถูกพัฒนาขึ้น โดย Andrew G. Howard และคณะ ในปีพ.ศ.2560 โดยรูปแบบของ MobileNet ถูกพัฒนาให้เป็น โครงข่ายประสาทเทียมที่เล็กกว่าโครงข่ายประสาทเทียมแบบ
เชิงลึกทั่วๆ ไป เพื่อให้สามารถนำโมเคลไปใช้งานบนอุปกรณ์
คอมพิวเตอร์ขนาคเล็ก เช่น สมาร์ทโฟนและยังสามารถรักษา
ประสิทธิภาพในการทำงานไว้ได้ในระดับที่ใกล้เคียงกับ
โครงข่ายประสาทเทียมแบบเชิงลึกขนาคใหญ่

2.5 InceptionV3

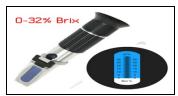
ปัจจุบันการประยุกต์ใช้การเรียนรู้เชิงลึกในด้านการจำแนกวัตถุ ในภาพหรือการรู้จำรูปภาพ (Image Recognition) ได้ถูกพัฒนา ไปอย่างกว้างขวางมีผู้พัฒนาหลายกลุ่มได้สร้างโมเคลของ โครงข่ายประสาทเทียมแบบคอนโวลูชันในแบบของตนเอง ขึ้นมา เช่น InceptionV3 ของทีมผู้พัฒนา GoogLeNet [6] เป็น โครงข่ายประสาทเทียมแบบคอนโวลูชันที่ถูกพัฒนาให้มีจำนวน 22 ชั้น (Layers) เพื่อให้สามารถทำการตรวจสอบและจำแนก องค์ประกอบโคยรวมของวัตถุแต่ละชนิดได้ดียิ่งขึ้น

2.6 TensorFlow

TensorFlow [7] คือ ใลบรารี่ที่มีการทำงานของเทค โน โลยีการ เรียนรู้เชิงลึก พัฒนาโดยกูเกิลสามารถนำมาประยุกต์ใช้งานได้ อย่างยืดหยุ่นสามารถนำไปใช้งานได้แบบ Portable มีการใช้งาน ง่ายและเป็น Open Source สามารถรองรับการทำงานบนเครื่อง เดสก์ที่อาไและ โมบายได้

2.7 เครื่องวัดความหวาน

เครื่องวัดความหวาน 0-32% Brix เป็นเครื่องมือวัดช่วง 0-32% Brix [8] จุดเด่นอยู่ที่การใช้หักเหของแสงจากปริซึมอ่านค่าใน สเกลทำให้วัดค่าได้แม่นยำเหมาะสำหรับการทดสอบความ หวานหรือระดับน้ำตาลในอาหารและผลไม้ต่างๆ

รูปที่ 5. เครื่องวัดความหวานแบบ Brix Refractometer

ระดับความหวานของแตงโมสามารถวัดได้จากเครื่องวัด ก่าความหวาน 0-32% Brix โดยเฉลี่ยแล้วแตงโมกินรีและแตงโม ตอปีโดจะมีความหวานเฉลี่ยอยู่ที่ 10 – 14 บริกซ์ ดังนั้นงานวิจัย นี้จึงกำหนดระดับความหวานแตงโมไว้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1. การกำหนคระดับความหวานแตงโมในงานวิจัย

ค่าจากเครื่อง	กำหนดระดับกวามหวาน
Brix Refractometer	
0-9 บริกซ์	ไม่หวาน
>= 10 บริกซ์	หวาน

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจำแนกภาพด้วยเทคนิค การเรียนรู้เชิงลึกพบว่า

ชิดชัยและคณะ [9] ศึกษาเรื่องระบบแจ้งเตือนตรวจสอบ และระบุสุนัขที่สูญหายโดยใช้เทคนิคโครงข่ายประสาทเทียมบน TensorFlow นอกจากนั้นยังพัฒนาแอปพลิเคชันบน โทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้ Android Studio ผลการทดสอบความ แม่นยำของการแยกสายพันธุ์สุนัขจำนวน 10 สายพันธุ์ พบว่าค่า ความแม่นยำเท่ากับ 86.50%

พรระดิชัยและคณะ [10] ศึกษาเรื่องการตรวจจับและ จำแนกยานพาหนะจากวิดีโอรักษาความปลอดภัยด้วยเทคนิค การเรียนรู้เชิงลึก งานวิจัยนี้ ได้นำเทคนิค InceptionV3 และ MobileNet มาทำการทดลองเปรียบเทียบการจำแนก รถจักรยานยนต์ด้วยข้อมูลภาพและวิดีโอของยานพาหนะ ผลการวิจัยพบว่าเทคนิค InceptionV3 มีค่าความถูกต้องที่ ใกล้เคียงกันกับ MobileNet แต่จากการทดลองกับวิดีโอพบว่ายัง ไม่สามารถจำแนกภาพรถจักรยานยนต์ได้ทั้งหมดโดยเฉพาะที่ เป็นภาพระยะไกล

อรรถพลและคณะ [11] นำเสนอการจำแนกพระเครื่อง โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้เชิงลึกโดยใช้โครงข่ายประสาทเทียม แบบ CNN ประเภท Xception เป็นต้นแบบในการสกัด คุณลักษณะและสร้างโมเคล ชุดข้อมูลสำหรับการทำวิจัยถูก สร้างจากการดาวน์โหลดรูปพระเครื่องจากอินเทอร์เน็ตโดยทำ การคัดเลือกรูปพระเครื่องที่เป็นที่นิยมสะสมและมีมูลค่าสูง จำนวน 10 ประเภท ผลการทดลองพบว่าโมเคลมีค่าความแม่นยำ 96.90%

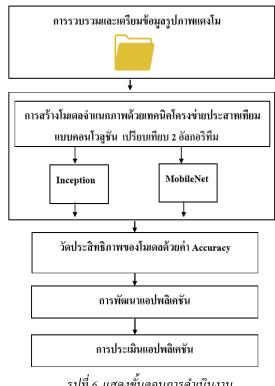
DeepFood [12] ได้นำเสนอการจำแนกวัตถุดิบในการ ทำอาหารจากภาพโดยใช้เทคนิกการเรียนรู้เชิงลึกประเภท โครงข่ายประสาทเทียมแบบ CNN โดยแบบจำลองเรียนรู้ วัตถุดิบจำนวน 41 ประเภทจากภาพวัตถุดิบประเภทละ 100 ภาพ ซึ่งความแม่นยำของแบบจำลองประเภทต่าง ๆ เฉลี่ยอย่ที่ 80.00%

Singh [13] นำวิธี CNN ที่ใช้โครงสร้าง LeNet-5 มาใช้ เพื่อจำแนกประเภทข้อมูลที่อยู่ในชุดข้อมูลย่อยของ SUN ซึ่งมี รูปภาพจำนวน 3,000 รูปภาพที่ประกอบด้วย 8 คลาสได้แก่ น้ำ รถ ภูเขา พื้นดิน ต้นไม้ ตึก หิมะและท้องฟ้า ในการทดลองได้ แบ่งข้อมูลออกเป็น 80% สำหรับข้อมูลชุดเรียนรู้และ 20% สำหรับข้อมูลชุดทคสอบ ผลการทคลองพบว่าวิธี CNN มีความ ผิดพลาด (Error Rate) ในการจำแนกประเภทข้อมูล 27.97% ซึ่ง น้อยกว่าวิธี Bag of Words ที่มีความผิดพลาคสูงถึง 47.44%

จากศึกษางานวิจัยได้ข้อสรุปว่าเทคนิคการเรียนรู้เชิงลึก ประเภทโครงข่ายประสาทเทียมแบบ CNN มีความสามารถใน การจำแนกและรู้จำภาพที่มีผลลัพธ์การทำนายที่แม่นยำและน่า พอใจ คังนั้นงานวิจัยนี้จึงประยุกต์ใช้การเรียนรู้เชิงลึกประเภท โครงข่ายประสาทเทียมแบบ CNN มาประยุกต์ใช้กับการจำแนก พันธุ์และระดับความหวานแตงโมเพื่อประสิทธิภาพที่แม่นยำ มากยิ่งขึ้น

3. วิธีดำเนินการศึกษา

การจำแนกพันธุ์และระดับความหวานของแตงโมด้วยภาพถ่าย โดยใช้เทคโนโลยีการเรียนรู้เชิงลึก มีการคำเนินงาน 5 ขั้นตอน ใค้แก่ 1) การรวบรวมและเตรียมข้อมล 2) การสร้างโมเคล จำแนกภาพ 3) การวัดประสิทธิภาพโมเดล 4) การพัฒนาแอป พลิเคชันและ 5) การประเมินแอปพลิเคชัน แสดงรายละเอียดดัง ฐปที่ 6

รูปที่ 6. แสคงขั้นตอนการคำเนินงาน

3.1 การรวบรวมและเตรียมข้อมูล

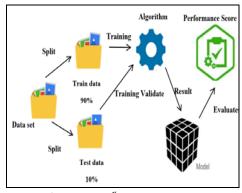
การเก็บรวบรวมและเตรียมข้อมูล ในการศึกษานี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง แตง โมลูกเคี่ยวจำนวน 400 ลูก แบ่งข้อมูลภาพออกเป็น 4 คลาส ได้แก่ 1) พันธุ์กินรี รสชาติหวาน 2) พันธุ์กินรี รสชาติไม่หวาน 3) พันธุ์ตอปีโค รสชาติหวานและ 4) พันธุ์ตอปีโค รสชาติไม่ หวาน คลาสละ 100 รูป รวมทั้งหมดจำนวน 400 รูป ทำการ ถ่ายภาพแตงโมด้วยกล้องถ่ายภาพแบบควบคุมแสง กำหนด ขนาคภาพทุกภาพเท่ากับ 224x224 ฟิกเซล ดำเนินการแบ่งข้อมูล 400 ตัวอย่างเป็น 2 ส่วนคือ ข้อมูลส่วนที่หนึ่ง 90% จำนวน 360 ตัวอย่างใช้ในการฝึกสอนสร้างโมเคล ข้อมูลส่วนที่สอง 10% จำนวน 40 ตัวอย่างนำมาใช้ในการทคสอบโมเคล ส่วนการ กำหนคระดับความหวานใช้การเทียบความหวานกับเครื่องวัดค่า ความหวาน 0-32% Brix ข้อมูลตัวอย่างทั้งหมดนี้นำมาใช้เป็น ข้อมูลฝึกสอนของโครงข่ายประสาทเทียมทั้งแบบ InceptionV3 และ MobileNet ตัวอย่างภาพแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2. จำนวนรูปภาพแตงโมที่นำมาทคลอง

พันธุ์/	ข้อมูล	ข้อมูล	จำนวน
ระดับความหวาน	ฝึก	ทคสอบ	ทั้งหมด
	สอน	(ภาพ)	(ภาพ)
	(ภาพ)		
กินรี หวาน	90	10	100
	90	10	100
กินรี ไม่หวาน			
ตอปีโด หวาน	90	10	100
ตอปีโด ไม่หวาน	90	10	100
รวม	360	40	400

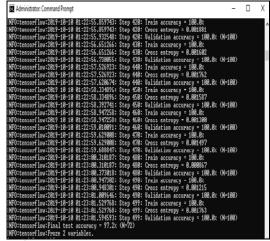
3.2 การสร้างโมเดลจำแนกภาพ

การสร้างโมเคลจำแนกพันธุ์และระดับความหวานแตงโม มี ขั้นตอนดังรูปที่ 7

รูปที่ 7. ภาพรวมขั้นตอนการสร้างโมเคล

การสร้างโมเคลเริ่มจากนำรูปภาพที่เตรียมไว้มาทำการ แบ่งข้อมูลเป็นสองส่วนคือข้อมูลสำหรับการฝึกสอน (Train Dataset) 90% และข้อมูลสำหรับทคสอบ (Test Dataset) 10% ข้อมูลภาพนำเข้าขนาด 224x224 พิกเซล ทำการฝึกสอนและ สร้างโมเคลด้วยภาษา Python และ ไลบรารี่ TensorFlow ซึ่งเป็น ไลบรารี่สำหรับฝึกสอนและสร้างโมเคลที่มีการใช้เทคนิค โครงข่ายประสาทเทียมแบบคอน โวลูชัน เลือกทคลอง เปรียบเทียบ 2 อัลกอริทึมจาก CNN ได้แก่อัลกอริทึม MobileNet และ InceptionV3 โดยทำการฝึกสอนจำนวน 500 รอบ

รูปที่ 8. แสดงการฝึกสอนและสร้างโมเคลด้วยภาษา Python

รูปที่ 8 แสดงการฝึกสอนและสร้างโมเคลรู้จำภาพด้วย ภาษา Python โดยเมื่อฝึกสอนเรียบร้อยจะ ได้ผลการสร้างโมเคล ประกอบด้วยไฟล์ retrained_graph.pb และ retrained_labels.txt ซึ่งจะนำไปใช้ในขั้นตอนต่อไป

3.3 การวัดประสิทธิภาพโมเดล

การวัดประสิทธิภาพใช้ตัวชี้วัด ได้แก่ ค่าความถูกต้อง (Accuracy) [14] เป็นตัววัดผลประสิทธิภาพของโมเคล มีวิธีการ คำนวณดังสมการที่ 1 ดังนี้

$$Accuracy = \frac{TP + TN}{TP + TN + FP + FN} \tag{1}$$

โดยร์

True Position (TP) คือ จำนวนข้อมูลที่ทำนายถูกต้องและ ผลลัพธ์ถูกต้อง True Negative (TN) คือ จำนวนข้อมูลที่ทำนายไม่ถูกต้องและ ผลลัพธ์ไม่ถูกต้อง

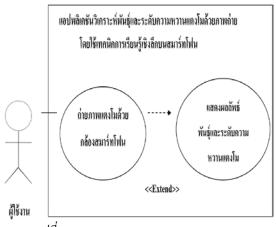
False Positive (FP) คือ จำนวนข้อมูลที่ทำนายถูกต้องและ ผลลัพธ์ไม่ถูกต้อง

False Negative (FN) คือ จำนวนข้อมูลที่ทำนายไม่ถูกต้องและ ผลลัพธ์ถูกต้อง

การทดสอบวัดประสิทธิภาพการเรียนรู้ของแต่ละ โมเคล งานวิจัยนี้ทำการเปรียบเทียบประสิทธิภาพทั้งในแง่ของความ ถูกต้องและขนาดของโมเคลที่ได้จากการเรียนรู้ โดยผลที่ได้จาก การทดลองทั้งหมดถูกนำเสนอในหัวข้อถัดไป

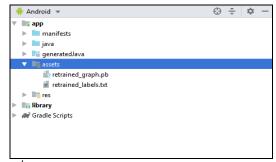
3.4 การพัฒนาแอปพลิเคชัน

การพัฒนาแอปพลิเคชันวัคความหวานแและจำแนกพันธุ์แตงโม ด้วยภาพถ่าย คำเนินการออกแบบระบบค้วยแผนภาพ Use Case Diagram (รูปที่ 9) การทำงานของระบบจะสามารถถ่ายภาพ แตงโมค้วยกล้องสมาร์ทโฟนจากนั้นทำการรู้จำและจำแนกภาพ ค้วยโมเคลที่ผ่านการฝึกสอนเรียบร้อยแล้วและทำการแสคงผล ค้วยการระบุพันธุ์และความหวานแตงโมที่ตรวจพบ ซึ่งมีการ ประมวลผลในแบบเรียลไทม์

รูปที่ 9. แสคง Use Case Diagram ของระบบ

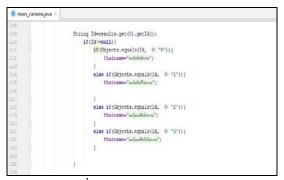
การพัฒนาระบบดำเนินการพัฒนาระบบในรูปแบบโม บายแอปพลิเคชันบนระบบปฏิบัติการแอนครอยค์เพื่อให้สะควก ต่อการใช้งาน โคยใช้โปรแกรม Android Studio และภาษา JAVA เป็นภาษาหลักในการพัฒนา โคยนำโมเคลจำแนกภาพที่ ผ่านการฝึกสอนเรียบร้อยแล้วเข้าโปรแกรม Android Studio เพื่อ เรียกใช้ประมวลผลในแอปพลิเคชัน ซึ่งไฟล์ที่ได้จากการฝึกสอน จะมีจำนวนสองไฟล์ คือไฟล์ retrained_graph.pb และไฟล์ retrained_labels.txt

รูปที่ 10. การนำโมเคลเข้าใช้งานในโปรแกรม Android Studio

การเรียกใช้งานโมเคลในโปรแกรม Android Studio โดย เรียกใช้ในหน้า main_camera.java เรียกใช้โดยการ Set Path ไป ยังไฟล์โมเคลที่อยู่โฟลเดอร์ assets ที่สร้างขึ้นในโปรแกรม Android Studio ดังรูปที่ 10-12

รุปที่ 11. การเรียกใช้ไฟล์โมเคล

รูปที่ 12. การคึงข้อมูลมาแสดงผล

แอปพลิเคชันจะทำการประมวลผลภาพจำแนกพันธุ์และ ระบุความหวานแตงโมว่าเป็นแตงโมหวานหรือแตงโมไม่หวาน พร้อมทั้งบอกค่าความถูกด้องเป็นจำนวนเปอร์เซ็นต์ (%)

3.5 การประเมินแอปพลิเคชัน

การประเมินแอปพลิเคชันใช้การประเมินแบบแบล็กบ็อกซ์ (Black-box Testing) เพื่อตรวจสอบการทำงานของแอปพลิเคชัน ในแต่ละส่วนว่ามีการทำงานที่ถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ และเพื่อหาข้อผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นกับแอปพลิเคชัน

4. ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

ผลการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพ โมเคลและผลการพัฒนา แอปพลิเคชัน มีรายละเอียคดังค่อ ไปนี้

4.1 ผลการวัดประสิทธิภาพโมเดล

การศึกษานี้ได้ทดลองเปรียบเทียบการสร้างโมเคลรู้จำภาพด้วย เทคนิค CNN โดยทำการเปรียบเทียบ 2 อัลกอริทึมจากวิธี CNN ได้แก่ อัลกอริทึม MobileNet และ InceptionV3 ผลการ เปรียบเทียบประสิทธิภาพโมเคล พิจารณาจากความถูกต้องและ ขนาดของโมเคลที่ได้จากการเรียนรู้ ดังตารางที่ 3

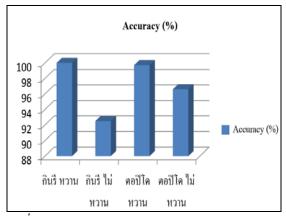
ตารางที่ 3. แสดงผลการเปรียบเทียบ โมเคล

Model	Final Accuracy	Model	
	(%)	Size	
InceptionV3	97.20	85.40 MB	
MobileNet	97.20	16.73 MB	

จากผลการทดลองที่ได้นำรูปภาพทั้งหมด 400 ภาพ มาทำ การเรียนรู้กับ โครงข่ายประสาทเทียมแบบ InceptionV3 แล ะ MobileNet เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการจำแนกรูปภาพ ทดสอบการเรียนรู้ของ โมเดลด้วยการแบ่งข้อมูลออกมาเป็น ข้อมูลฝึกสอนจำนวน 90% และข้อมูลทดสอบจำนวน 10% ของ ข้อมูลทั้งหมด พบว่าความถูกต้องในการจำแนกรูปภาพความ หวานและพันธุ์แตง โมมีความถูกต้อง (Final Accuracy) ที่เท่ากัน ในทั้งสอง โครงข่ายคือ 97.20% ซึ่งถือว่าทั้งสอง โครงข่ายมี ประสิทธิภาพเท่ากัน แต่ถ้าดูจากขนาดของ โมเดลที่ได้จากการ เรียนรู้ของ โครงข่ายจะเห็นว่า MobileNet มีขนาดของ โมเดลเล็ก กว่า InceptionV3 อย่างเห็นได้ชัด โดยมีขนาดเพียงแก่ 16.73 เม

กะไบต์ (MB) หรือว่าเพียงหนึ่งในห้าส่วนของ InceptionV3 เท่าบั้บ

คังนั้นจึงเลือกใช้โมเคลจากโครงข่าย MobileNet ที่มี ขนาคเล็กแต่มีค่า Final Accuracy ที่สูงเท่ากับ InceptionV3 เพื่อให้เหมาะสมกับการนำไปประยุกต์ใช้ประมวลผลกับสมาร์ท โฟบที่มีขบาดหบ่ายความจำที่มีขบาดเล็ก

รูปที่ 13. ผลการวัคประสิทธิภาพการจำแนกของแต่ละคลาสจาก อัลกอริทึม MobileNet

รูปที่ 13 แสดงผลการวัดประสิทธิภาพการจำแนกแต่ละ กลาสจากอัลกอริทึม MobileNet พบว่า โมเคลมีการจำแนกภาพ ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่ดี กลาสที่สามารถจำแนก ได้ค่าความ ถูกต้องมากที่สุด ได้แก่ กลาสแตงโมกินรี หวาน มีค่าความ ถูกต้อง 100.00% รองลงมาคือกลาสตอปิโด หวาน 99.70% กลาสตอปิโด ไม่หวาน 96.60% กลาสที่มีค่าความถูกต้องน้อย ที่สุด ได้แก่ กลาสแตงโมกินรี ไม่หวาน มีค่าความถูกต้อง 92.50% ส่วนค่าความถูกต้องเฉลี่ยรวม คือ 97.20% สรุปได้ว่า โมเคลจากอัลกอริทึม MobileNet มีความแม่นยำที่สูงสามารถ นำไปพัฒนาแอปพลิเคชันวัดระดับความหวานของแตงโมได้

4.2 ผลการพัฒนาแอปพลิเคชัน

ผลการพัฒนาแอปพลิเคชันจำแนกพันธุ์และวัดความหวาน แตงโม มีรายละเอียดดังรูปที่ 14-16 หน้าจอหลักแอปพลิเคชัน (รูปที่ 14) ผู้ใช้งานสามารถเลือกเมนูถ่ายรูปแตงโมเพื่อวิเคราะห์ พันธุ์และความหวานของแตงโม

รูปที่ 14. แสคงหน้าจอหลักของแอปพลิเคชัน

เมื่อผู้ใช้กลิกเมนูถ่ายภาพ แอปพลิเกชันจะแสดงหน้าจอ คังรูปที่ 15 โดยแอปพลิเกชันจะประมวลผลภาพและวิเกราะห์ ภาพแตงโมว่าเป็นแตงโมพันธุ์กินรีหรือตอปิโด และแสดงระคับ ความหวานว่าเป็นแตงโมหวานหรือไม่หวานพร้อมทั้งบอกค่า ความถูกต้องเป็นจำนวนเปอร์เซ็นต์(%)

รูปที่ 15. แสดงหน้าจอถ่ายรูป

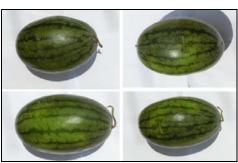
รูปที่ 16. แสคงหน้าจอผลลัพธ์

ผลการทคลองการจำแนกพันธุ์และระดับความหวาน แตงโมจากแอปพลิเคชันจริง โดยได้ทคลองการจำแนกแตงโม แต่ละคลาส คลาสละ 20 รูป แตงโมที่ใช้ทคสอบเป็นแตงโมคน ละชุดกับภาพแตงโมที่ใช้ฝึกสอน (Unscen Data) โดยข้อกำหนด ของการถ่ายภาพแตงโม คือ 1) การถ่ายภาพต้องเห็นส่วนของ แตงโมทั้งลูก 2) ภาพถ่ายจะต้องไม่เบลอจนเกินไป จากตารางที่ 4 แสดงผลการทดสอบการจำแนกพันธุ์และความหวานแตงโม โดยสรุปค่าเฉลี่ยความแม่นยำในการจำแนกพันธุ์และความหวาน แตงโมเท่ากับร้อยละ 87.50%

ตารางที่ 4. แสดงผลการทคสอบการจำแนกพันธุ์และความหวาน ของแอปพลิเคชัน

พันธุ์/	จำแนก	จำแนก	Accuracy
ความหวาน	ถูกต้อง	ผิด	(%)
กินรี หวาน	19	1	95.00
กินรี ไม่หวาน	16	4	80.00
ตอปีโด หวาน	18	2	90.00
ตอปิโค ไม่หวาน	17	3	85.00
เกลี่ย			87.50

การทดสอบการใช้งานจริงแอปพลิเคชัน พบว่าแสงสว่าง และฉากหลังของรูปภาพมีส่วนในความถูกต้องของการจำแนก ภาพ คลาสที่จำแนกได้ค่าความถูกต้องน้อยที่สุด ได้แก่ กินรี ไม่ หวาน เนื่องจากภาพแตงโมกินรี ไม่หวาน และกินรีหวาน มี ความคล้ายคลึงกันทำให้แอปพลิเคชันประมวลผลผิดพลาดได้ ดังตัวอย่างรูปที่ 17-18

รูปที่ 17. ตัวอย่างรูปในคลาสกินรีหวานที่ใช้ฝึกสอน

รูปที่ 18. ตัวอย่างรูปในคลาสกินรี ไม่หวานที่ใช้ฝึกสอน

4.3 ผลการประเมินความพึงพอใจจากผู้ใช้งานแอปพลิเคชัน

การประเมินความพึงพอใจในการใช้งานแอปพลิเคชันจาก ผู้ใช้งานจำนวน 30 คน โดยแบ่งการประเมินผลออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการทำงานตรงตามความต้องการของผู้ใช้ ด้านความถูก ต้องในการทำงานและด้านการใช้งาน ซึ่งผลการประเมินในภาพ รวมอยู่ในเกณฑ์ดี โดยการประเมินความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 รายละเอียดผลการ ประเมินดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5. ผลการประเมินความพึงพอใจจากผู้ใช้งาน

รายการประเมิน	Mean	S.D.	การ แปล ผล
1.ด้านการทำงานตรงตาม ความต้องการของผู้ใช้ (Functional Requirement Test)	4.37	0.60	ଜି
2.ด้านความถูกต้องใน การทำงาน (Functional Test)	4.20	0.54	ବି
3.ด้านการใช้งาน (Usability Test)	4.47	0.72	ଜ
เฉลี่ยรวม	4.34	0.62	ดี

5. บทสรุป

การศึกษานี้นำเสนอการจำแนกพันธุ์และความหวานของแตงโม
ด้วยภาพถ่ายโดยประยุกต์ใช้เทคนิคการเรียนรู้เชิงลึก ซึ่งเทคนิค
นี้จะให้ผลลัพธ์ที่รวดเร็วเพียงผู้ใช้งานแอปพลิเคชันใช้กล้อง
สมาร์ทโฟนถ่ายรูปแตงโมที่ต้องการจะวัดความหวานจากนั้น
แอปพลิเคชันจะประมวลผลจำแนกพันธุ์และความหวานของ
แตงโมใต้ การคำเนินงานเริ่มจากการรวบรวมรูปภาพกลุ่ม
ตัวอย่างสำหรับทดลอง โดยแบ่งคลาสการจำแนกเป็น 4 คลาส
ได้แก่ พันธุ์กินรีหวาน กินรีไม่หวาน พันธุ์ตอปิโดหวาน ตอปิโด
ไม่หวาน คลาสละ 100 ภาพ รวมทั้งหมด 400 ภาพ เปรียบเทียบ
กวามหวานแตงโมโดยเทียบกับเครื่องวัดความหวานแบบ Brix
Refractometer จากนั้นนำภาพตัวอย่างไปดำเนินการฝึกสอนและ
สร้างโมเดลการจำแนกภาพด้วยโครงข่ายประสาทเทียมแบบ

CNN ภายใต้ใลบรารี่ TensorFow เลือกเปรียบเทียบ 2 อัลกอริทึม คือ MobileNet และ InceptionV3 รอบการฝึกสอนจำนวน 500 รอบ จากการเปรียบเทียบพบว่าโมเคลจากอัลกอริทึม MobileNet มีค่า Final Accuracy ที่เท่ากับโมเคลจากอัลกอริทึม InceptionV3 คือ 97.20% แต่ขนาดของโมเคลจะแตกต่างกัน คังนั้นจึงเลือกใช้ โมเคล MobileNet ที่มีขนาดเล็กแต่มีค่า Final accuracy ที่สูง เท่ากับ InceptionV3 เพื่อให้เหมาะสมกับการนำไปประยุกต์ใช้ ประมวลผลกับสมาร์ทโฟนที่มีขนาดหน่วยความจำที่มีขนาดเล็ก

ผลการทดสอบประสิทธิภาพการจำแนกพันธุ์และความ หวานแตงโมจากการใช้งานจริงแอปพลิเคชัน โดยวัดจากร้อยละ ความถูกต้องจากการทดลองจำแนกแต่ละคลาส จำนวนคลาสละ 20 ครั้ง สามารถจำแนกได้คิดเป็นร้อยละความถูกต้องเฉลี่ย 87.50% คลาสที่จำแนกได้ถูกต้องมากที่สุด ได้แก่ แตงโมกินรี หวาน จำแนกได้ถูกต้อง 95.00% ส่วนคลาสที่จำแนกได้ถูกต้อง น้อยที่สุด ได้แก่ แตงโมกินรี ไม่หวาน จำแนกได้ถูกต้อง 80.00% อาจเนื่องมาจากภาพแตงโมกินรี ไม่หวาน และกินรีหวาน มี ความคล้ายคลึงกันทำให้แอปพลิเคชันประมวลผลผิดพลาด นอกจากนี้แสงและภาพพื้นหลังก็มีผลกับการประมวลผลของ แอปพลิเคชันเช่นเดียวกัน

ผลการประเมินความพึงพอใจแอปพลิเคชันจากผู้ใช้งาน พบว่าผู้ใช้มีความพึงพอใจเลลี่ยเท่ากับ 4.34 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 0.62 อยู่ในเกณฑ์ระดับดี สามารถสรุปได้ว่าแอปพลิเคชันนี้มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเพิ่มความ สะดวกรวดเร็วให้กับผู้ที่ไม่มีความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์ พันธุ์และความหวานแตงโม นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางที่จะช่วย พัฒนาเทคโนโลยีด้านการตรวจสอบความหวานของผลไม้ช่วย ลดต้นทุนการผลิตเครื่องตรวจสอบคุณภาพของผลไม้ได้

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับงานครั้งต่อ ไปคือการเพิ่ม จำนวน Train Data Set ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนของรูปภาพที่ใช้ใน การทดสอบครั้งนี้ มีจำนวนจำกัดและการควบคุมสภาวะ แวคล้อมในการทดสอบเช่นแสงและภาพพื้นหลังซึ่งจะส่งผลให้ โมเคลมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานที่สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

[1] E. MuengKasem, "Watermelon Secrets We Never Knew: I Love Nature Set," 1st ed. Bangkok: Nanmeebooks Kiddy, 2016.

- [2] T. Chaerueangyot, "Growing crops and making good money," 1st ed. Bangkok: Agricultural Knowledge Distribution Club, 2015.
- [3] Q. Wu, Y. Liu, Q. Li, S. Jim and F. Li, "The Application of Deep Learning in Computer Vision," in Proceeding of 2017 Chinese Automation Congress (CAC), Jinan, China, 2017, pp. 6522–6527.
- [4] P. Chandran, B. Byju, R. Deepak, K. Nishakumari, P. Devanand and P. Sasi, "Missing Child Identification System using Deep Learning and Multiclass SVM," in Proceeding of 2018 IEEE Recent Advances in Intelligent Computational Systems (RAICS), Thiruvananthapuram, India, 2018, pp. 113–116.
- [5] B. Debnath, M. O'Brien, M. Yamaguchi and A. Behera, "Adapting MobileNets for Mobile Based Upper Body Estimation," in Proceeding of 2018 15th IEEE International Conference on Advanced Video and Signal Based Surveillance (AVSS), Auckland, New Zealand, 2018.
- [6] C. Szegedy, V. Vanhoucke, S. Ioffe, J. Shlens, and Z. Wojna, Rethinking the Inception Architecture for Computer Vision. In Proceeding of 2016 IEEE Conference on Computer Vision and Pattern Recognition, Las Vegas, Nevada, 2016, pp. 2818-2826.
- [7] F. Ertam and G. Aydin, "Data Classification with Deep Learning using Tensorflow," in Proceeding of 2017 International Conference on Computer Science and Engineering (UBMK), Antalya, Turkey, 2018, pp. 755– 758.
- [8] KBThaiscale, "Brix Refractometer 0-32%," 2019.
 [Online]. Available: http://www.kbthaiscale.com/product/489. [Accessed: April 11, 2020]
- [9] C. Sarawong, S. Somabut, P. Imtongkhum, C. Pimson and C. So-In, "Notification Validation and Identification Systems of Lost Dog," in Proceeding of 14th National Conference on Computing and Information Technology (NCCIT), King Mongkut's University of Technology North Bangkok, Chiang Mai, 2018, pp. 678–685.

- [10] P. Wairotchanaphutha, N. Boonsirisumpun, W. Puarungroj, "Detection and Classification of Vehicles using Deep Learning Algorithm for Video Surveillance Systems," in Proceeding of 14th National Conference on Computing and Information Technology (NCCIT), King Mongkut's University of Technology North Bangkok, Chiang Mai, 2018, pp. 402–407.
- [11] A. Rangsuk, T. Kungkajit, "Classification of Amulets using Deep Learning Techniques," in Proceeding of 10th National Conference on Information Technology (NCIT), Mahasarakhan University, Khon Kaen, 2018, pp. 190–194.
- [12] L. Pan, S. Pouyanfar, H. Chen, J. Qin and S. Chen, "DeepFood: Automatic Multi-Class Classification of Food Ingredients Using Deep Learning", 2017 IEEE 3rd International Conference on Collaboration and Internet Computing (CIC), San Jose, CA, 2017, pp. 181-189.
- [13] A. V. Singh, Content-based Image Retrieval using Deep Learning, New York: Rochester Institute of Technology, 2015.
- [14] E. Pacharawongsakda, "An Introduction to Data Mining Techniques," 2nd ed. Bangkok: Data cube, 2014.